

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Athanasio Presbytero. 128.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

casta & irrita redditurus sis (vnde enim ei tantæ opes, qui extrema paupertate laborauit, atque ab Ecclesiæ facultatibus diuitias sibi comparauit?) haudquaquam dubium est.

Αθανασίῳ πρεσβυτέρῳ. ρκη.

Athanasio Presbytero. 128.

Προβάνομαι ὅτι κόλακες ἐξήρτηται τῆς σῆς γλώττης, ὁμιλοῦτες μὲν ὅτι πάντων ἀριστοὶ εἶναι, εἰ καὶ πᾶσι ἀποπώτατον ἔλοιο γαυμάσαι κακῶν. κακίζοντες δὲ ἢ, τάχος, εἰ καὶ αὐτῶν ἐκακούμενοι τὴν ἀρετὴν. εἰ τοίνυν μὴ ἐθέλεις ἡμῖν πεισθῆναι, ἀλλὰ γε καὶ Ἰσοκράτει πείθειν παραμένεσαντι, μισοῦν τὴν κόλακείαν, ὡς ἔφ' αὐτοῦ ἐξάπατ' ἔσται, ἀμφοτέροι γὰρ πιστευθέντες, τοὺς πιστεύσαντας ἀδικούσι.

Adulatores ex tua lingua p̄dere audio, qui omnium optimum esse iurent, si quid etiam absurdissimorum vitiorum laudare atque admirari in animum induxeris: ac rursus, si virtutem quoque ipsam vituperandam susceperis, eandem quàm celerimè vituperent, & infestentur. Quocirca si nobis obtemperare minimè vis, at Isocrati saltem obtempera, qui vt adulatores quemadmodū eos, à quibus decipimur, odio habeamus, admonet. Nam vtrique, si fidem nanciscantur, eos, qui ipsi fidem habuerunt, iniuria afficiunt.

Παύλῳ. ρθ.

Paulo. 129.

Εὐκαιρῶς θαυμάζεις, πῶς τὸν πρεσβυτέρου σου ἐπεισεν ὁ Χελσός, καλὸν ἠγεῖσθαι τὴν ἀρετῶν, καὶ τοὺς πολλὰς περὶ ἀρετῆς, μᾶλλον δὲ οὐκ ἔστιν ὅτι ἔχ' ἑσφ' αὐτῆς ἐν σωφροσύναις ἀκούσαντα. ἐγὼ δὲ θαυμάζω, πῶς τὸν ὄρον τῆς αὐτεξουσίτης ὅτις αἰδώς, περὶ τῶν θαύμασας. ἢ γὰρ εἶα καὶ τυραννίδι, ἀλλὰ πείθοι καὶ πεισθῆναι ἢ τῶν ἀνθρώπων σωτηρία κατασκευάζεται. διὸ καὶ τὸ κῆδος ἔχει ἕκαστος τῆς οἰκείας σωτηρίας. ἵνα καὶ οἱ φεφαινούμενοι, καὶ οἱ πμωρομένοι, δικαίως ἑπιμνησθῶν ὁρῶν ἡρηνται.

Mirati videris, qui factum sit, vt Christus proditorem minimè adduxerit, vt virtutem rem bonam esse existimaret: idque cum devirtute perferre, imò nunquam non de ea in ipsius colloquiis audisset. Ego contra miror, quonam pacto cum liberi arbitrij legem perspectam habeas, huius rei admiratione tenearis. Neque enim vi & coactione, sed persuasione ac lenitate, hominum salus comparatur. Vnde etiam suæ quisque salutis arbitrium habet: vt & qui corona donantur, & qui suppliciis afficiuntur, iuste, quod elegerint, percipiāt.

Παμπαρετίῳ Διάκονῳ. ρλ.

Pampretio Diacono. 130.

Ελεήμονα, ὁ φίλος, ἔχει καὶ τὴν ψυχὴν. ὁ γὰρ τὴν πηγὴν τῆς τοιαύτου ἔχει, πάντα ἀναβλύσει τὰ καλά, καὶ ἄν' ἑξήματα ἔχει, πρὸς ἑσφ' αὐτῆς. καὶ ἐν συμφοραῖς ἴδῃ τινα, κλαίσει. καὶ ἐν ἐπιπρεαζομένη ἀετιτύχη,

Ad miserationem propensam, ὁ amico, animam habere oportet. Nam qui eiusmodi fontem habet, nullum boni genus est, quod non ex eo scaturiat. Siue enim pecunias habeat, eas profunder: siue aliquem in calamitatibus videat, lamen-